

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tadeusz Dereń

Protokolant: Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2012 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa W. B. i A. M.

przeciwko (...). w H.

o zapłatę kwoty 20.000 zł na rzecz W. B. i kwoty 15.000 zł na rzecz A. M. i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) w H. na rzecz powoda W. B. kwotę 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) w H. na rzecz powoda A. M. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda W. B. kwotę 2.006,29 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda A. M. kwotę 887,16 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;

VI. nie obciąża powodów brakującą opłatą sądową od oddalonego powództwa;

VII. nakazuje stronie pozwanej (...) w H. uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 3.400,15 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych sądowych i tłumacza przysięgłego;

VIII. nakazuje stronie pozwanej (...) w H. uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 1.000 zł tytułem brakującej opłaty sądowej od zasądzzonego roszczenia, od której powodowie byli w całości zwolnieni.

IC 390/11

UZASADNIENIE

Powodowie W. B. i A. M. wnieśli pozew o zasądzenie od strony pozwanej (...) na rzecz powoda W. B. kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 29.05.2010r do dnia zapłaty i na rzecz powoda A. M. kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 29.05.2010r do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku jakiemu ulegli powodowie oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powodów kosztów procesu wg norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podali, iż w dniu 10.09.2009r około godziny 18.00 na terenie Niemiec miał miejsce wypadek komunikacyjny którego sprawcą był obywatel Niemiec kierujący samochodem osobowym marki B. nr rej. (...), który nie zachowując należytej ostrożności najechał na tył samochodu osobowego marki M. nr rej. (...) prowadzonego przez powoda A. M.. Pasażerką samochodu była powódka W. B.. Pojazd sprawcy wypadku ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie. Strona pozwana przyjęła odpowiedzialność za zdarzenie. Na skutek wypadku powódka W. B. doznała obrażeń ciała w postaci urazu klatki piersiowej, mostka, przyczepów żeber do mostka, podbiegnięć krwawych po stronie lewej oraz urazu kręgosłupa szyjnego. Po zdarzeniu straciła przytomność. W związku z obrażeniami zgłosiła się do Poradni Chirurgii Ogólnej w K. gdzie zlecono noszenie kołnierza szyjnego, ćwiczenia oddechowe, oraz noszenie opaski elastycznej na klatce piersiowej. Powódka kontynuowała leczenie w Przychodni Rejonowej w S. pozostając pod opieką specjalisty neurologa. Kilka miesięcy po wypadku powódka zaczęła uskarżać się na dolegliwości bólowe kręgosłupa piersiowego z promieniowaniem do mostka po stronie lewej. Lekarz w badaniu stwierdził żywą bolesność kręgosłupa, ból pod lewym obojczykiem oraz wzdłuż przyczepu żeber do mostka i w związku z tym odbyła szereg odpłatnych zabiegów rehabilitacyjnych w (...) S.A. w okresie od 21.04.2010r do 22.05.2010r.

Poszkodowanym w tym wypadku był także powód A. M. który doznał obrażeń ciała w postaci urazu klatki piersiowej i urazu barku. Bezpośrednio po wypadku stracił przytomność. Na skutek zdarzenia odczuwał ponadto bóle głowy i klatki piersiowej. Kilka tygodni po wypadku powód podjął leczenie w Przychodni Rejonowej w S. pozostając pod kontrolą neurologa. W związku ze wzmożonym napięciem mięśni obręczy barkowej i bolesnością kręgosłupa powodowi zalecono zabiegi fizykoterapeutyczne. Wypadek z dnia 10.09.2009r pozostawił u powódki także negatywne skutki w sferze emocjonalnej, wywołał silny stres, powodowie wciąż odczuwają lęk i obawy związane z poruszaniem się po drogach publicznych.

Ubezpieczyciel przyznał powodowi A. M. odszkodowanie za szkodę w samochodzie M. w kwocie 10.185,63 zł. Powodowie zgłosili szkodę i komisja lekarska stwierdziła u powoda W. B. 10% uszczerbek na zdrowiu zaś u powoda A. M. 8% uszczerbek na zdrowiu. W wyniku postępowania likwidacyjnego, strona pozwana przyznała W. B. łącznie tytułem zadośćuczynienia kwotę 1974,75 zł zaś powodowi A. M. łącznie 1184,85 zł. Do pozostałych zgłoszonych roszczeń powodowi o wypłatę dalszego zadośćuczynienia strona pozwana nie zajęła stanowiska i w związku z tym konieczne stało się wytoczenie powództwa. Żądanie odsetek od dnia 29.05.2010r uzasadnione jest wezwaniem pozwanego pismem z dnia 14.05.2010r do spełnienia świadczenia w terminie 7 dni.

Strona pozwana, mimo doręczenia odpisu pozwu wraz z załącznikami, nie udzieliła odpowiedzi i nie zajęła stanowiska w przedmiocie zgłaszanych żądań w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2009 roku na terenie Niemiec powodowie uczestniczyli w kolizji drogowej. Sprawcą kolizji był obywatel Niemiec W. L. kierujący samochodem osobowym marki B. nr rej. (...), który nie zachował należytej ostrożności i najechał na tył samochodu osobowego marki M. nr rej. (...) prowadzonego przez powoda A. M.. Pasażerką samochodu osobowego marki M. była powódka W. B.. Samochód sprawcy wypadku ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie i strona pozwana przyjęła odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie, przyznając powodowi A. M. świadczenie w wysokości 10.185,65 zł z tytułu szkody powstałej w pojeździe marki M. oraz kwotę łączną 1144,85 zł tytułem zadośćuczynienia zaś powódce W. B. kwotę łączną 1974,75 zł tytułem zadośćuczynienia. Strona pozwana nie zajęła żadnego stanowiska w przedmiocie dalszych roszczeń zgłaszanych przez powodów co do zapłaty zadośćuczynienia.

/dowód: - przesłuchanie powodów k 163-164,

- akta szkodowe nr (...)

- pismo z 23.11.2009r o przyznaniu odszkodowania za samochód k-30,

- zgłoszenie szkody osobowej powodowi k-32,
- wezwanie do zapłaty z 14.05.10r k-35,
- skarga na bezczynność ubezpieczyciela k-36,50
- decyzje z dnia 20.07.2010r i 8.09.2010 o przyznaniu zadośćuczynienia powodom k 42-43, 46-47,
- wezwanie do zapłaty z 30.09.10r k-48 i z 10.02.2011r k-51/

W wyniku zdarzenia powodowie, nie doznali zewnętrznych obrażeń ciała.

Bezpośrednio po wypadku powódka W. B. odczuwała silne bóle głowy, barku oraz górnej części kręgosłupa. Na terenie Niemiec powódka nie korzystała z pomocy medycznej, z uwagi na brak ubezpieczenia, zaś po powrocie do Polski zgłosiła się do Poradni Chirurgii Ogólnej w K. gdzie stwierdzono podbiegnięcie krwawe na klatce piersiowej pochodzące od pasa bezpieczeństwa, zalecono konsultację chirurgiczną, neurologiczną oraz noszenie kołnierza ortopedycznego i opaski elastycznej na klatkę piersiową, które powódka nosiła przez okres miesiąca. Powódka kontynuowała leczenie w Przychodni Rejonowej w S. pozostając pod opieką neurologa. Po pewnym czasie powódka zaczęła uskarżać się na dolegliwości bólowe kręgosłupa piersiowego z promieniowaniem okolicy mostka po stronie lewej i w badaniu stwierdzono bolesność kręgosłupa piersiowego, ból żeber przy przyczepie do mostka, ból pod lewym obojczykiem, napięcie mięśni obręczy barkowej. W związku z tym powódce zalecono rehabilitację którą odbyła w (...) S.A. w okresie kwiecień - maj 2010r. Bóle kręgosłupa powódka odczuwa do chwili obecnej zwłaszcza przy długim siedzeniu, neurolog przepisał masaż oraz tabletki przeciwbólowe. Obecnie powódka odczuwa lęk w czasie jazdy samochodem. Orzeczeniem komisji lekarskiej stwierdzono u powódki 10% uszczerbek na zdrowiu. Powód A. M. bezpośrednio po wypadku nie odczuwał żadnych dolegliwości bólowych i dopiero w grudniu 2009r zaczął odczuwać bóle karku i klatki piersiowej i wtedy też podjął leczenie polegające na zażywaniu leków przeciwbólowych oraz korzystając z zabiegów fizykoterapii głównie masaży. Obecnie powód skarży się na bóle pleców i karku, zażywa środki przeciwbólowe. Nie odczuwa lęku przy poruszaniu się samochodem po drogach publicznych. Orzeczeniem komisji lekarskiej stwierdzono u powoda A. M. 8% uszczerbek na zdrowiu.

/dowód: - przesłuchanie powodów k 163-164,

- dokumentacja lekarska w aktach szkodowych nr (...),
- dokumentacja lekarska k 16-20, 25-27,
- zabiegi rehabilitacyjne k-21-24,
- orzeczenia lekarskie z 21.06.10r k 38-41,
- zaświadczenia lekarskie k-171, 172, 215/

W wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 10.09.2009r powódka W. B. doznała stłuczenia klatki piersiowej - bez uszkodzeń kostnych oraz urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego - piersiowego odcinka z powstaniem zespołów korzeniowych. Następstwem tego urazu był zespół bólowy szyjny przykręgosłupowy. Wymienione obrażenia spowodowały powstanie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 10%. Dolegliwości związane z wypadkiem nie były znaczne. Obecnie nie stwierdza się następstw wypadku z dnia 10.09.2009r, sprawność powódki jest dobra, badanie nie ujawnia objawów korzennych. Brak podstaw by w przyszłości powstały nowe skutki doznanego urazu i aby powstały dolegliwości związane ze zdarzeniem z dnia 10.09.2009r.,zaś rokowania w tym zakresie są bardzo dobre.

/dowód: - opinia biegłego neurologa T. W. k-169,

- opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii R. B. k-229/.

Powód A. M. w wyniku wypadku samochodowego z dnia 10.09.2009r doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Dolegliwości bólowe, które wystąpiły u powoda dopiero po 3 miesiącach od zdarzenia, nie były związane przyczynowo ze zdarzeniem z dnia 10.09.2009r. U powoda nie stwierdzono objawów zespołu bólowego i korzeniowego szyjnego zaś bóle kręgosłupa powód miał od młodości. Powód nie wymaga obecnie leczenia w związku z wypadkiem z dnia 10.09.2009r i nie należy też oczekiwać wystąpienia w przyszłości odległych następstw urazu z dnia 10.09.2009r.

/dowód: - opinia biegłego neurologa T. W. k-178/.

Sąd zważył, co następuje:

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż w dniu 10 września 2009r na terenie Niemiec powodowie uczestniczyli w kolizji drogowej, której sprawcą był obywatel Niemiec W. L., kierujący samochodem osobowym marki B. nr rej. (...), który nie zachował należytej ostrożności i najechał na tył samochodu osobowego marki M. nr rej. (...) prowadzonego przez powoda A. M. zaś pasażerką tego samochodu była powódka W. B.. Samochód sprawcy wypadku ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie zaś strona pozwana, co wynika z dołączonych akt szkody nr (...) (...), nie kwestionowała samych okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie wypłacając powodowi A. M. świadczenie w wysokości 10.185,65 zł z tytułu szkody powstałej w pojeździe marki M. oraz kwotę łączną 1144,85 zł tytułem zadośćuczynienia zaś powódce W. B. kwotę łączną 1974,75 zł tytułem zadośćuczynienia. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie Sąd uznał, że powództwo jest w przeważającej części zasadne - co wynika z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii oraz neurologii.

W zakresie podstawy odpowiedzialności strony pozwanej należy wskazać, że zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 4.02.2011r - Prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U. 2011.80.432) - prawo właściwe dla zobowiązania ze zdarzenia niebędącego czynnością prawną określa rozporządzenie (WE) nr 864/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11.07.2007r dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych ("Rzym II") (Dz.U. UE L 199 z 31.07.2007r). Powyższe rozporządzenie stanowi w art. 4, że prawem właściwym, jeżeli rozporządzenie nie stanowi inaczej, dla zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu niedozwolonego jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda, jednakże w ust. 2 i 3 w/w artykułu przewiduje się pewne ustępstwa. Przepisy niemieckiego kodeksu cywilnego (BGB) m.in. art.253,823 i n. jak i przepisy niemieckiej ustawy o zasadach ruchu drogowego czy też przepisy ustawy z dnia 23.11.2007r o umowach ubezpieczenia (tłumaczenia odpowiednich przepisów w/w ustaw dołączone do akt sprawy) przewidują możliwość żądania zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę a wysokość tego zadośćuczynienia powinna pozostawać w odpowiednim stosunku do rozmiaru doznanych obrażeń i poniesionej szkody, zaś określenie odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi.

Przepisy powyższe w swej treści jak i ich interpretacja są zbieżne z przepisami polskiego kodeksu cywilnego - art. 444 i 445.

Wobec powyższego należało rozważyć wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, którą powodowie określili w pozwie na kwotę 20000 zł co do W. B. i 15.000 zł co do A. M..

Zgodnie z przepisem art. 445§1 kc Sąd może, w wypadkach wskazanych w art. 444 kc, przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało, co wskazano wyżej, sądowi zaś sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego i zadośćuczynienie winno mieć charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość nie może jednak spełniać funkcji źródła dochodu poszkodowanego a jedynie

wynagrodzić mu doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należytego zadośćuczynienia, według poglądów zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze, powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziomu życia społeczeństwa co, zdaniem Sądu nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Mając na względzie całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że strona pozwana z tytułu umowy ubezpieczenia pojazdu sprawcy zdarzenia, odpowiada za szkodę doznaną przez powodów w następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 10.09.2009r.

Odnosnie wysokości zadośćuczynienia dla powódki W. B. to z opinii biegłych neurologa oraz ortopedii i traumatologii, których powódka nie kwestionowała, wynika jednoznacznie, że w wyniku zdarzenia z dnia 10.09.2009r doznała stłuczenia klatki piersiowej - bez uszkodzeń kostnych oraz urazu skrętnego kręgosłupa szyjno - piersiowego odcinka z powstaniem zespołów korzeniowych. Następstwem tego urazu był zespół bólowy przykręgosłupowy zaś wymienione obrażenia spowodowały powstanie uszczerbku na zdrowiu powódki w łącznej wysokości 10% (uszczerbek z obu tych opinii nie może być sumowany gdyż co do urazu skrętnego kręgosłupa biegli przyjęli ten sam uszczerbek - 5% i na tej samej podstawie). Ponadto z opinii tych wynika, że obecnie nie stwierdza się istotnych następstw urazów, sprawność powódki jest dobra zaś same dolegliwości związane z wypadkiem z dnia 10.09.2009r nie były znaczne. Jak wynika też z zaświadczenia (...) s.c. w S. z dnia 7.12.2009r (k-18 akt) leczenie powódki zakończono dnia 7.12.2009r a więc sam proces leczenia nie był długotrwały. Ponadto, jak wynika z wywiadu z powódką - opinia biegłego neurologa T. W., również przed wypadkiem powódka miała bóle kręgosłupa tylko o mniejszym nasileniu niż po wypadku. Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności w tym także rozmiar doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i psychicznych, konieczność ograniczenia aktywności życiowej przez okres leczenia, związane z urazem psychicznym powodującym lęk przed jazdą samochodem a jednocześnie, iż te dolegliwości nie były znaczne a proces ich leczenia nie był długotrwały, obecny stan zdrowia nie wymagający dalszego leczenia i dobrą sprawność powódki, Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem dalszego zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce W. B. kwotę 15.000 zł w nawiązaniu, co wskazano wyżej, zarówno do zasobności społeczeństwa i przeciętnego poziomu życia, mając na uwadze także wysokość sum zasądzonych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie oraz przy uwzględnieniu, iż powódce zostało już wypłacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w łącznej kwocie 1974,75 zł (pkt I wyroku).

Odnosnie wysokości zadośćuczynienia dla powoda A. M. wskazać należy, iż z opinii biegłego neurologa T. W., która również nie była przez powoda kwestionowana, wynika jednoznacznie, że w wyniku wypadku samochodowego z dnia 10.09.2009r powód doznał jedynie urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Okoliczność, że w orzeczeniu z dnia 21.06.2010r przyjęto u powoda 8% uszczerbek na zdrowiu nie ma żadnego znaczenia - w świetle sporządzonej przez biegłego neurologa opinii z dnia 10.01.2012r - zaś opinia biegłego sądowego miała wyjaśnić wszelkie ewentualne wątpliwości (wnioskował dowód z opinii biegłego powód) w tym zakresie i nie została w żaden sposób podważona zaś pełnomocnik powodów, mimo zobowiązania do ustosunkowania się do w/w opinii, nie raczył nawet zająć stanowiska. Nadto z przedmiotowej opinii wynika, że zgłaszane przez powoda dolegliwości bólowe kręgosłupa, które wystąpiły dopiero po 3 miesiącach od wypadku, nie pozostają w żadnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 10.09.2009r. U powoda nie stwierdzono objawów zespołu bólowego i korzeniowego szyjnego zaś, co wynika z wywiadu z powodem w opinii biegłego neurologa, bóle kręgosłupa powód miał od młodości.

Wobec powyższego, mając na uwadze podniesione okoliczności należało uznać, że przy takich niewielkich obrażeniach, braku trwałego uszczerbku na zdrowiu, aktualnym stanie zdrowia nie wymagającym dalszego leczenia, oraz, że proces leczenia dolegliwości był krótkotrwały a same dolegliwości nie były znaczne, braku związku przyczynowego dolegliwości bólowych kręgosłupa zgłoszonych po 3 miesiącach z wypadkiem Sąd uznał, iż odpowiednią sumą tytułem dalszego zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi A. M. będzie kwota 5000 zł w nawiązaniu również do zasobności społeczeństwa i przeciętnego poziomu życia oraz przy uwzględnieniu, że powodowi zostało już wypłacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w łącznej wysokości 1144,85 zł (pkt II wyroku). Wobec powyższego powództwo dalej idące, w zakresie żądanego zadośćuczynienia należało oddalić jako bezzasadne (pkt III wyroku). Oddaleniu podlegało również żądanie pozwu w zakresie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej

na przyszłość za skutki wypadku jakiemu ulegli powodowie gdyż ze sporządzonych opinii jednoznacznie wynika, że powodowie nie wymagają obecnie żadnego leczenia w związku z wypadkiem z dnia 10.09.2009r, nie należy oczekiwać wystąpienia w przyszłości skutków wypadku i innych dolegliwości związanych ze zdarzeniem z dnia 10.09.2009r jak również brak przesłanek by w przyszłości takie następstwa powstały.

Wobec powyższego żądanie powodów w tym zakresie jest bezzasadne.

Odnośnie odsetek ustawowych od zasądzonych kwot w pkt I i II wyroku Sąd uwzględnił odsetki od dnia 3.06.2010r gdyż, jak wynika z akt szkodowych, pismo pełnomocnika powodów z dnia 14.05.2010r - wezwanie do zapłaty - wpłynęło do (...) S.A. w dniu 26 maja 2010r (k-34 akt szkodowych) zaś w piśmie tym wyznaczono termin 7 dni od daty otrzymania pisma do wypłaty zadośćuczynienia czyli po uwzględnieniu okresu na wypłatę, odsetki winny być ustalone najwcześniej od dnia 3.06.2010r (art. 455 kc w zw. z art. 481 kc) co skutkowało oddaleniem powództwa w zakresie żądanych odsetek do dnia 3.06.2010r.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powódka wygrała w 0,75% (15.000 zł : 20000 zł) a zatem należne jej koszty wynoszą 2006,29 zł (0,75% x 2688,39 zł) zaś powód A. M. wygrał w 0,33 % (5000 zł : 15000 zł) a zatem należne mu koszty wynoszą 887,16 zł (0,33% x 2688,39 zł). Sąd uznał zgłoszoną wysokość kosztów przez pełnomocnika powodów za zasadną i niezbędną przy dochodzeniu niniejszych roszczeń (pkt IV i V wyroku). Nadto Sąd obciążył stronę pozwaną kwotą 3.400,15 zł poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych sądowych i tłumacza przysięgłego na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r (Dz.U. nr 167 poz. 1395 ze zm.) mając na uwadze, że powodowie byli zwolnieni od kosztów sądowych w całości, nie obciążając powodów również brakującą opłatą sądową od oddalonego powództwa zaś brakującą opłatę sądową od zasądzonego roszczenia w wysokości 1000 zł obciążając pozwanego na podstawie w/w przepisu.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, należało orzec jak w sentencji.